

‘Dit is letterlijk en figuurlijk een grijze dag voor Brugge’, aldus opgepakte buurtbewoner

Een blik achter de schermen van de ontruiming van het Brugse Lappersfort

Na meer dan een jaar bezetting is het Brugse Lappersfort ontruimd door de federale politie. Hoewel de actie minutieus voorbereid was, verliep de ontruiming echter niet van een leien dakje. Ook bleken er gaten in de hermetische afsluiting rond het bezette bos. De Morgen glipte door de mazen van het net en keek enkele uren toe op de eerste ontruiming van die aard in België. Tot de overijverige federale politie ons de pas afsneed en ons met zachte dwang een Brugse cel ingooide, samen met een bezetter, een buurtbewoner, een sympathisant en twee zelfstandige aannemers. ‘Hoewel het mijn droom was om eens opgepakt te worden, is dit een grijze dag voor Brugge en een schande voor Vlaanderen’, luidde de commentaar.

Brugge

Van onze medewerker

Ben Bleys

Maandagmorgen, rond 10 uur. Het zoveelste telefoontje van het Groene Gordel Front (GGF) komt binnen: Het Lappersfort wordt ontruimd, luidt het ietwat paniekerig aan de andere kant van de lijn. In tegenstelling tot de vorige keren dat het GGF (vals) alarm sloeg, lijkt het deze keer menens. Bij het Brugse bezette bos is het inderdaad alle hens aan dek: de nationale reserve van de federale politie is massaal aanwezig en sluit de omgeving hermetisch af, terwijl de bezetters zich in allerijl verschansen in het Brugse bos. Een sluipweg langs de terreinen van de NMBS wordt echter maar bewaakt door drie agenten. Een uur later zijn we binnen, maar van een ontruiming geen enkel spoor.

Eenmaal in het bos zelf weerklinkt plotseling een indianenkreet. Op die manier laat een bezetter luidkeels weten dat hij zich niet zonder slag of stoot gewonnen zal geven. In de buurt van zijn boomhut, treft een ploeg agenten alle voorbereidingen om hem goed- of kwaadschiks te verwijderen uit zijn metershoge hut: een agent zet een ladder tegen de boom, terwijl een collega op hem inpraat. Een hoogtewerker wordt aangerukt. Ondertussen patrouilleren politieploegen door het bos, op zoek naar bezetters die hun boomhut of het versterkte fort niet meer haalden. Tot drie maal passeren enkele nietsvermoedende agenten onze voorlopige schuilplaats. Enkele minuten later is de kust vrij. Op naar de volgende bunker.

Plotseling krijgen enkele passanten ons in de gaten. Een vluchtpoging naar een dichtbijgelegen fabrieksterrein mag niet meer baten. Ingesloten. Ze maken echter onmiddellijk duidelijk dat ze geen agenten, maar fabrieksarbeiders zijn. Bereidwillig tonen ze ons een pad dat dwars door het Brugse bos loopt. Volgens hen zijn ook de fotograaf en een VRT-ploeg langs hier het bos ingeslopen. Terug op pad. Een eindje verder speelt een nog vrije vogel een kat en muis-spelletje met een politiepatrouille. Zijn vlucht zal echter niet lang duren: een tweede patrouille snijdt hem de pas af en verwijderd hem onmiddellijk van het terrein.

Dichtbij de harde kern van het bezette bos, is het onze beurt. Door de massale politieaanwezigheid kunnen we geen kant meer uit. Twee agenten betrappen ons op heterdaad en verwijderen ons met zachte dwang uit het bos. Op weg naar buiten, wordt de ernst van de zaak pas echt duidelijk: niet alleen is het versterkte fort al ontruimd, ook de overvalwagens rijden af en aan met opgepakte bezetters. Het zijn echter niet alleen bezetters die in de klappen delen, ook een buurtbewoner en sympathisant zijn opgepakt. Op weg naar de kazerne laten ze blijken dat ze makkelijk binnengeraakt zijn. 'We zijn gewoon het bos binnengewandeld', klinkt het lacherig. 'Maar goed, het was mijn droom om eens opgepakt te worden'.

Opgesloten in de Refuge, het voormalig hoofdkwartier van de rijkswacht en het huidig opvangcentrum voor vluchtelingen, vergaat hen het lachen. 'Dit is letterlijk en figuurlijk een grijze dag voor Brugge en een schande voor Vlaanderen', zuchten ze. Even later sijpelen nog tientallen arrestanten binnen. Enkele uren na onze administratieve aanhouding, krijgen we gezelschap van twee zelfstandige aannemers. De Brugse broers zijn als één van de eersten opgepakt, maar hebben een gsm binnengesmokkeld in de kleine cel. De echtgenote van één van hen laat weten dat er ondertussen massaal protest uitgebroken is in het Brugse centrum. De lokale politie is echter onverbiddelijk: ook de betogingen worden uit elkaar geslagen.

Vijf uur later zijn de laatste bezetters nog steeds niet uit het bos verwijderd. Aan de rand van het bos komen er relletjes van met sympathisanten die zich een weg naar het bos proberen forceren, maar de ontruiming gaat onverminderd voort. Tot na het vallen van de duisternis, als het moet. De federale politie laat schijnwerpers aanrukken en blijft in verhoogde staat van paraatheid. Via de sluipteg van deze ochtend is er deze keer echter geen doorkomen aan. Hoewel de federale politie meer dan een maand tijd hadden om de actie voor te bereiden, verliep de ontruiming zelf niet van een leien dakje. Een onverwacht harde noot om kraken, was dan weer het protest dat in Brugge losbrak.

Brugge 14 oktober 2002

Met dank aan DE Morgen van 15.10.2002

Meer actuele info op www.ggf.be